

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Ekonomická diplomacie České republiky v Latinské Americe

Autorka: Dominika Dubská

Téma ekonomické diplomacie České republiky v regionu Latinské Ameriky nabývá v posledních letech na významu, což autorka zdařile a za pomoci logických argumentů hned v úvodu práce popisuje. Celkově je možné hodnotit úvod jako velmi kvalitní a obsahující všechny podstatné náležitosti včetně stanovení zodpověditelných a z hlediska nároků kladených na bakalářské práce zcela adekvátních cílů. Jedinou výtkou v tomto ohledu je nedostatečný prostor věnovaný popisu metodám analýzy dat. Autorka se v tomto smyslu omezuje pouze na představení charakteru využívaných dat, což je nedostatečné. Z následující analýzy je zřejmé, že postup autorky zrcadlí logiku diachronní komparace, pročež by bylo vhodné stanovit a ospravedlnit časové mezníky již v úvodu či speciálně metodologii věnované kapitole. Naopak ocenitelné jsou autorkou představené důvody, jež ji vedly k zaměření se právě na téma podpory exportu do Latinské Ameriky, respektive do Brazílie. Mezi nimi autorka například zmiňuje zařazení Brazílie mezi prioritní země české ekonomické diplomacie či ponechání této agendy (proexportní politiky) v rukou národních vlád navzdory přenesení většiny kompetencí v souvislosti s ekonomickou diplomacií na úroveň Evropské unie.

Autorka si stanovuje hned několik cílů, které spolu neodmyslitelně souvisí a jejichž naplnění v autorčině podání čtenáři poskytlo zajímavý a informačně hodnotný pohled na českou ekonomickou diplomacii v Latinskoamerickém regionu. V tomto smyslu autorka popisuje nejen formální náležitosti a institucionálně-normativní zaštitění ekonomické diplomacie jako například identifikaci jednotlivých aktérů a představení relevantní legislativy, ale především podrobuje tyto fenomény kritické analýze z hlediska jejich reálného fungování v praxi. Tak například upozorňuje na kompetenční spory mezi MZV a MPO či strnulost Exportní strategie vlády opírající se o prioritní a zájmové země, ačkoliv tento aspekt byl již vládou opuštěn. V tomto smyslu by bylo ještě zajímavější, pokud by autorka doložila objevující se problémy v rámci ekonomické diplomacie vícero konkrétními příklady. Tak například autorka zmiňuje napjaté vztahy mezi institucemi Czech Trade a Hospodářskou komorou, avšak nijak ony spory, a především jejich dopady na rozvoj české ekonomické diplomacie podrobně nerozvádí, což je škoda.

Celkově je práce velmi zdařile teoreticky i kontextuálně ukotvená. Autorka prokázala orientaci v teoretické oblasti zabývající se problematikou ekonomické diplomacie. V tomto smyslu upozorňuje na absenci konsensu co do vymezení tohoto pojmu a představuje celou řadu existujících definic, z nichž poté extrahuje průnikové body jako konceptuální základ pro svou následnou analýzu.

Samotná analýza, ačkoliv místy spíše popisná, což ale souvisí s charakterem některých cílů (identifikace hlavních aktérů české ekonomické diplomacie), nepostrádá bohatou argumentaci. Při interpretaci předkládaných dat také autorka zohledňuje kontextuální proměnné, jako například měnící se ekonomickou situaci Brazílie, což dodává analýze na validitě. Samotná komparace je bez zásadnějších problémů a zahrnuje adekvátní časový úsek. S cílem zhodnotit, zda se vládní Exportní strategie projevila v praxi, autorka vhodně zahrnuje také data pocházející z období před schválením oné strategie.

Celkově je práce informačně bohatá a nabízí řadu zajímavých informací, což dokládá i množství, a především charakter využívaných zdrojů, mezi nimiž jsou i data pocházející z portugalsky psaných zdrojů. Celkový dojem tak kazí jen velké množství gramatických chyb a překlepů, jež se v textu objevují (interpunkce, vynechaná slovesa, nadbytečná slova, špatné skloňování apod.).

Práci doporučuji k obhajobě.

V Cochabambě 10.8.2017

Barbora Vališková